

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

41. De quodam Arnoldo Huberto, qui post triduana[m] extasin admiranda se vidisse testatus, venientes ad se erudiebat ad pietatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

tibi scripsi, vt vna nobiscum gaudeas: mihi e- *Scopus huius*
 nim prodigio simillimum, quod nos de fra- *historiae.*
 tris nostri salute certos reddit, & in auita no-
 stra & Catholica religione nos confirmat,
 quodq; non alia sit sectanda religio, nisi illa
 sola, quam à S. Romana & Apostolica Ecclesia,
 iam inde ab Apostolorum temporibus ad nos
 veluti per manu traditam accepimus, quam
 CHRistus sacri oris sui oraculo plantauit,
 Apostoli tradiderunt, Martyres sanguinis sui
 testimonio consignarunt, vniuersa vno ore do-
 cet atque obseruat per totum terrarum orbem
 Ecclesia Catholica. Spero vos aliosq; amicos
 nostros huius historiae relatione plurimum in
 fide stabiliendos, cunctosq; horum temporum
 nouos & perniciosos errores facilè repudiatu-
 ros, qui tam multos, prò dolor, in æternæ dam-
 nationis voraginem præcipitant, Vale. Cur-
 sim Syluæducis 11. Decemb. Anno 1581.

*Historia recens & memorabilis, de quodam Ar-
 noldo Huberto, qui post triduanam extasin,
 admiranda se vidisse testatus, venientes ad
 se erudiebat ad pietatem.*

CAP. XLI.

CVM circa annum dominicæ incarnatio-
 nis 1559. in pago Buremalseno Comita-
 tus Burani, qui est feudum Ducatus Gel-
 driae, pestis grassaretur, Arnoldus Hubertus,
 nauta, homo coniugatus, ob vitæ integritatem
 & iustitiæ opinionem omnibus gratissimus,
 nocte quadam diuinitus compellatus, mox v-
 xorem

xorem excitat, surge, inquit, ego vocor, illa quid causæ esset, interrogante, ipsoque instanter respondente, se vocari, velleq; suscipere Sacramenta Ecclesiastica, surgunt ambo, Ecclesiam adeunt. Quæ cum noctu ex more clausa esset, coram Crucifixo ante valuas Ecclesiæ erecto prostratus, diutissime orauit idem Arnoldus. Interim excitatus Parochus aduenit, cui confitetur, admittiturq; ad participationem diuinorum mysteriorum. Quibus perceptis domum reuersus, incidit in extasim, aut velut quoddam animæ deliquium, ita vt vix eo tempore discerni posset, viueretne an esset mortuus. Tandem post triduum ad se reuersus, cepit totus admirandus clamitare, vbi, inquit fui, quæ & qualia vidi. Atque ab eo tempore languidus, per semestre aut circiter lecto decubuit. Interim visus est astantibus frequenter aliquid angelicæ aut diuinæ visionis videre, semperque præsentibus velut indignans clamabat, nihilne videtis? Et quasi erigens lecto cubili, videbatur apparentes angelos prefando velle complecti, nec ferebat, vt quisquid verbum inane aut iocosum proferret, aut rideret. Nuncne inquit, tempus nugandi? Personas iuxta sæculum nobiliores, aut status eminentioris ægrè admittebat, itidem nec moniales plerasque vitæ paululum licentiosiorum. Plebeios verò & simpliciores libenter admittebat, erudiens illos ad pietatem & timorem Dei, & creberrimè repetens has voces, quidni

di? quæ & qualia cognoui? ubi ego fui? sed & crebro in easdem extases abripiebatur. Illud quoque mirum, quod toto illo semestri, quo languens decubuit, vngues nunquam succreuerint. Exacto deinde semestri lenissima morte velut placidè obdormiens, in Domino defunctus est. Historiam esse, non fabulam, exposuit nobis quidam vir integerrimus ac doctissimus I. V. Licentius, domestica consuetudine mihi notissimus, qui eidem Arnolde proxima fuit affinitate cōiunctus, sapissimeq; & valentem & postea languentē vidit & audiuit.

CANDIDO LECTORI T.
Bredenbachius salutem.

ST atueramus his octo libris adiungere novum continentem Miscellanea variarum rerum, quæ cum singulari fructu & voluptate legi & referri in humanis congressibus possunt: sed quia prolixior erat, quàm ut prioribus commodè posset annecti, alteri Tomo eundem, cum alijs plerisq; reservabimus, orantes, ut ijs quæ in hunc Tomum optima fide, magnoq; labore & studio à nobis collecta sunt, benigne nobiscum finaris, donec Deo Opt. Max. gratiam uberiorem largiente, reliqua tuis vñibus & commodis servatura perficiamus. Rogamus prætereà benevolentem lectorem, ut si quæ et atis nostræ mira & memorabilia certa fide cognoverit, quæ ad divinæ gloriæ augmentum, et Christianæ religionis